

[Gade]

en dagsorden, så vil vi gerne være fri for, at man søger så meget i maden, at det går ud over smagen. Når man taler så ondt om den dagsorden, som man derefter selv stemmer for, så synes jeg egentlig, man skulle vende rundt og melde lidt klarere og ordentligere ud.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Gade: I Venstre betragter vi det ikke som ondt at indgå et kompromis og lave en dagsorden. Det er jo ret klart, at vi ikke kunne have fået flertal for en dagsorden i dag, der sagde: Væk med undtagelserne! Vi synes faktisk, at det dagsordensforslag, der er fremsat, er glimrende, og jeg har ikke sagt noget negativt om det. Det er et skridt i den rigtige retning, og derfor er vi medforslagsstillere.

Hr. Gade refererer til, hvad hr. Ellemann-Jensen sagde i efteråret om store og små lande, og jeg tror faktisk, at hr. Gade gjorde sig skyldig i en alvorlig fejl, da han ikke lyttede til hr. Ellemann-Jensen. For hvad var det, vi oplevede med EFTA-landene? Først vedtog man på et topmøde, at udvidelsen med EFTA-landene skulle på plads, og først derefter skulle vi diskutere, om de store lande skulle have større indflydelse.

Hvad skete der i løbet af EFTA-optagelsen? Der skete det – hvilket kom som et chok for mange herhjemme – at de store lande, Italien, Spanien og England, krævede at fastholde et blokerende mindretal på 23. Det er netop, fordi de store lande er bange for, at de små lande nu får bedre muligheder for at spænde ben for dem. Derfor havde det faktisk været fornuftigt, hvis vi allerede sidste efterår havde taget diskussionen og havde overvejet, hvordan vi nu lettest kom om ved det problem. Men det viste sig faktisk at være et reelt problem.

Til hr. Peter Duetoft vil jeg sige, at det, at Venstre ønsker, at de nye lande kommer med hurtigt og i første omgang på det politiske område, ikke er noget specielt nyt, og jeg vil gerne gentage, at den holdning har vi. Vi mener, at de skal med, og så skal de have nogle lange overgangsregler.

Derudover vil jeg godt supplere det med at sige, at vi da også gerne så, at de østeuropæiske lande blev observatører i Europa-Parlamentet. Vi mener, at vi står over for så stor en opgave med de østeuropæiske lande, og at vi

har et reelt ansvar for at hjælpe dem til at fortsætte i det demokrati, de nu har valgt, at vi skal være åbne, og vi skal have dem indlemmet i Unionen så hurtigt som muligt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

De fire EFTA-landes optagelsesforhandlinger er nu sluttet, og det lægges frem til folkeafstemning i de omtalte lande, hvorvidt de skal være med eller ej. Europa-Parlamentet vedtog jo også med stort flertal optagelsen.

Jeg skal sige, at det gjorde SF's Europaparlamentarikere naturligvis også, og jeg behøver vist ikke at sige mere om, hvad vi mener om JuniBevægelsens og Folkebevægelsens rolle i denne afstemning. Den kan vel siges at være ganske ejendommelig.

I aftalen er indholdet på miljøsidens, at det jo ikke lykkedes de nordiske lande at fastholde, at de måtte have bedre miljøregler end de gældende i EU ud over de fire år. Det beklager vi selvfølgelig fra SF's side. Vi mener så til gengæld, at det faktum, at alle miljødirektiverne skal nyforhandles, er et stort plus, og det er ingen hemmelighed, at den miljøpolitik, vi står for, falder godt i tråd med de nordiske landes i øvrigt. Så der kan blive tale om, at man kan håbe på et godt samarbejde med henblik på at få forbedret miljøreglerne i EF.

SF blander sig selvfølgelig ikke i de fire landes befolkningers afstemning om tilhørsforholdet til EF, men vi lægger ikke skjul på, at vi gerne ser disse lande optaget. SF respekterer, at det er landenes befolkninger ene og alene, der afgør tilhørsforholdet til EF – jeg beklager, at jeg siger EF hele tiden – EU. Vi mener vel det samme, og vi respekterer altså dette udfald, uanset hvordan det bliver.

Hvilke følger vil det så faktisk få, at EF udvides? Ja, vi kan jo allerede se, at det har fået følger for stemmetallene for blokerende mindretal. Ligeledes vil der blive flere Europaparlamentarikere.

Men jeg vil gerne advare mod Venstres og De Konservatives forslag om at se på stemmefordelingen i Ministerrådet med henblik på at sikre de store landes stemmetal. Det er dog den dårligste udgangsposition, man overhovedet kan have for en forhandling, og så klumret skal vi da ikke bære os ad, skal jeg lige hilse og sige. Vi skal sikre, at de små lande får en slags mindretalsbeskyttelse, og ikke på forhånd begynde at sælge ud.